

Program zastosowania badań ekologicznych w różnych działach gospodarki narodowej przedstawia doc. dr hab. A. Andrzejewski w „Trybunie Ludu”, nr 74 z 29 III br. „Ekologia musi opanować umiejętność pozytywnego działania człowieka w środowisku, przewidywania następstw jakie pociągnie za sobą tworzenie określonych układów przyrodniczych i przyrodniczo-technicznych, znacznego wyprzedzania pracami badawczymi gospodarczych działań dnia dzisiejszego (...) Po pierwsze zachodzi konieczność zbliżenia badań ekologicznych do programu gospodarki żywnościowej. Zadania stawiane przed ekologią powinny szerzej uwzględniać problematykę produkcji roślinnej (ekologia roślin) wraz z ochroną roślin (ekologia masowego pojawiania się szkodników), zootechniki, zwłaszcza przemysłowej hodowli zwierząt (ekologia wielkich stad), a także sprawy przyrodnicze, związane ze zmianami struktury przestrzennej w wielkich państwowych gospodarstwach rolnych (uprawa ziemi ciężkimi maszynami rolniczymi i przy użyciu samolotów). Po drugie konieczne jest szersze włączenie się ekologii do programu zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Rozbudowa osiedli i miast wymaga właściwego kształtowania środowiska biologicznego na tych terenach, a także warunków klimatycznych i higienicznych w mieście i na wsi, zgodnie z rosnącymi wciąż potrzebami mieszkańców. Po trzecie istnieje pilna potrzeba włączenia problematyki ekologicznej do zagadnień planowania przestrzennego zwłaszcza do planów zagospodarowania gmin i województw. Ostatni przegląd planów przestrzennego zagospodarowania kraju wykazał, że są jeszcze duże niedostatki w tej dziedzinie, a przecież środowisko planistów w Polsce liczy na współpracę ekologów i dobre rozwiązania praktyczne. Uwzględnienie zasad ekologii w zagospodarowaniu przestrzennym kraju jest najbardziej skuteczną i najbardziej ekonomiczną drogą usunięcia tych dolegliwości, które wynikają ze zderzenia przyrody ze współczesną cywilizacją techniczną. Po czwarte, należy wyraźnie podkreślić znaczenie ekologii w zagadnieniach ochrony środowiska. Wobec rozciągłości tej problematyki, trzeba dostrzegać i uwzględniać preferencje dla niektórych zadań. Dotyczą one zwłaszcza udziału ekologów w optymalnym kształtowaniu środowiska wokół budowanych obecnie obiektów przemysłowych, takich — mówiąc przykładowo —

jak elektrownie Bełchatowa, Huta Katowice, Lubelski Okręg Węglowy. Dotyczy to, rzecz jasna, także obiektów znajdujących się w fazie projektowania. Wkład koncepcyjny i badawczy ekologów przy projektowaniu i realizacji dużych ośrodków przemysłowych wydaje się być niedostateczny. Skupienie zainteresowań na istniejącym już zanieczyszczeniu różnych fragmentów środowiska dostarcza wprawdzie ważnych danych faktycznych, nie pozwala jednak na dostateczne wykorzystanie nauki w stosunku do przyszłych, przewidywanych potrzeb gospodarki narodowej”.